

Ron Unz: Proizraelská propaganda-lži vs. realita

- CZ24 News | 4. listopadu 2023

SVĚT: Uplynul další týden od doby, kdy byl Blízký východ a celý svět náhle převrácen naruby obrovským útokem na Izrael ze strany militantů Hamásu z Gazy. Ale nový vývoj, ke kterému došlo za posledních sedm dní, jen potvrdil situaci, kterou [jsem již popsal minulý pondělí](#).

Podle všech zpravodajských zdrojů při útoku zemřelo asi 1 400 izraelských vojáků a civilistů, většina z nich během prvních 24 hodin, což z něj pravděpodobně činí nejsmrtelnější den v celé historii Izraele, s větším počtem obětí, než je celkový počet ve všech izraelských válkách během téměř posledních padesát let dohromady.

V roce 2011 izraelská vláda [osvobodila přes 1000 uvězněných Palestinců](#) výměnou za jediného zajatého vojáka. Klíčovým cílem tohoto útoku Hamásu tedy bylo získat svobodu mnoha tisíců zajatých Palestinců tím, že se zmocnili některých Izraelců pro vyjednávání, a toto úsilí předčilo všechna očekávání, více než 200 izraelských vojáků a civilistů bylo odvedeno do Gazy jako zajatci.

Izrael investoval stovky milionů dolarů do pokročilých technologií na ochranu svých hranic s Gazou, ale Hamás tyto systémy vyřadil z provozu pomocí levných malých dronů a vysoce inovativních taktik, čímž zasadil židovskému státu nesmírně ponižující porážku.

Mossad byl široce považován za jednu z nejlepších světových zpravodajských služeb a izraelská armáda měla stejnou pověst pro svou zdatnost v boji. Ale i přes rok pečlivého plánování a příprav se zdá, že Hamás dosáhl naprostého taktického překvapení, když základny místních izraelských posádek byly snadno přemoženy, přičemž žádný z jejich strážců nebyl ve službě a ve střehu.

Výsledkem bylo, že IDF utrpělo až 600 mrtvých během několika hodin rukou lehce vyzbrojených militantů, což jsou pravděpodobně nejhorší jednodenní bojové ztráty v jakékoli z mnoha izraelských válek. Státisíce izraelských civilistů byly nyní evakuovány jak z oblasti kolem Gazy, tak ze severních částí země ohrožených libanonským Hizballáhem, a vzhledem k rozsahu nedávné katastrofy není jasné, jak brzy se většina z nich bude ochotna vrátit do svých bývalých domovů.

Po desetiletí byla proizraelská propaganda nepřekonatelná ve svém dosahu a účinnosti a ohromující nesoulad mezi takovými vychloubačnými tvrzeními a realitou pozoruhodného vojenského úspěchu Hamásu rychle podnítil konspirační spekulace napříč internetem.

Netanjahuova vláda čelila celé měsíce obrovským veřejným protestům, které silně rozdělily izraelskou společnost, takže řada prominentních hlasů v [proizraelských](#) i protiizraelských [táborech](#) naznačovala, že Netanjahu úmyslně povolil útok Hamásu v naději, že takový „Pearl Harbor“ nebo „11. září“ by sjednotily zemi a zachránily by jeho nejistou politickou pozici.

[Ostře](#) jsem zpochybnil logickou věrohodnost takových teorií „falešné vlajky“, ale jejich přívrženci zůstali nepřesvědčení a mnozí komentátoři se mi vysmívali za mou naivitu a tvrdili, že hlavní vítězství Hamásu bylo zjevně „vnitřní prací“ izraelské vlády. Ale myslím si, že následný politický vývoj tuto možnost téměř vyloučil.

Před několika dny New York Times [popsal](#) politickou situaci v Izraeli:

Pan Netanjahu se od útoku Hamásu zdá neobvykle izolovaný, uprostřed čísel průzkumů a nárůstu obvinění, že jeho chaotické vedení za poslední rok připravilo půdu pro katastrofální bezpečnostní selhání 7. října.

Jen málo členů jeho vlády ho toho dne bezvýhradně podpořilo, přičemž mnozí jednoduše řekli, že kontrola chyb vlády by se měla odložit, dokud válka neskončí.

“Říkám tím nejjasněji možným způsobem: Je mi jasné, že Netanjahu a celá vláda Izraele a všichni, pod jejichž vedením se to stalo, nesou odpovědnost za to, co se stalo,” řekl jeden z ministrů vlády ze strany pana Netanjahua Miki Zohar ve čtvrtek rozhlasové stanici. “To je jasné i Netanjahuovi, že také nese odpovědnost.”

Vzhledem k takové veřejné kritice Netanjahua ze strany jeho vlastního ministra kabinetu by vznikla obrovská politická pobídka pro každého informátora, aby se přihlásil a odhalil, že vláda záměrně umožnila útok Hamásu. V této atmosféře by bylo naprosto nemožné utajit tento druh výbušného odhalení.

Mezitím, pokud by měl Netanjahu sebemenší důvod k podezření, že jeho mnozí političtí nepřátelé v bezpečnostních službách úmyslně usnadnili útok Hamásu, aby ho ztrapnili, pohnul by nebem i zemí, aby tato fakta odhalil a zachránil svou kariéru.

Přesto se nic takového nestalo. Izraelský parlament je proslulý svými divokými obviněními a vzrušenou rétorikou, přesto jsem neslyšel jediného člena Knesetu, aby pronesl nějaká taková pobuřující tvrzení.

Komentující na našem webu [se velmi podobně vyjádřil](#) ohledně reakcí v arabském světě:

V současnosti je na planetě 465 milionů Arabů, kteří mluví stejným jazykem jako Hamás, kteří mají vlastní média, kanály a novináře. Někteří jsou velmi hluboce oddáni Palestině a někteří se klaní sionistům. Neexistuje žádné arabské médium, novinář nebo dokonce náhodný občan dotazovaný na ulici, který by vyjádřil šílený názor, že potopa Al Quds 7. října byla falešná vlajka.

Arabové a Izraelci zjevně nejlépe chápou místní situaci a často jsou ve svém přesvědčení vysoce „spikleneckí“. Pokud tedy prakticky nikdo z nich nikde tuto možnost nenavrhuje, zdá se, že od neznalých cizinců je poněkud pošetilé to dělat.

Minulý týden také přinesl větší jasnost v dalších důležitých otázkách. Bezprostředně po útoku Hamásu byla západní média zaplavena těmi nejodpornějšími tvrzeními o strašlivých masakrech Hamásu, včetně stětí hlavy 40 izraelským nemluvňatům, které ovládaly titulky britských novin a zaplnily americká elektronická média, dokonce se dostaly na rty prezidenta [Joe Bidena](#):

Tyto směšné příběhy, zjevně pocházející od [zvláště fanatického vůdce židovských osadníků](#), však nyní zcela zmizely z proizraelských médií, čímž [demonstrují svou naprostou nepravdu](#).

Než však tato dramatická tvrzení zmizela, pravděpodobně se zakotvila v paměti voličů s nízkou informovaností, kteří tvoří většinu populace, a proto dosáhla svého zjevného propagandistického účelu permanentním pošpiněním militantů Hamásu jako monstrózně brutálních vrahů dětí.

Mezitím se mnohem menší pozornosti dostalo důležitým opačným informacím.

Již dříve jsem se zmínil o [krátkém rozhovoru](#) izraelské ženy se dvěma malými dětmi, která zdůraznila, že militanti Hamásu, kteří na pár hodin obsadili její dům, byli k její rodině docela uctiví.

Také jsem uvedl [očité svědectví](#) přeživšího z kibucu poblíž Gazy, který vysvětlil, že civilisté byli zabiti, když izraelská armáda zaútočila na bojovníky Hamásu, kteří je drželi.

Oficiální seznam mrtvých Izraelců navíc ukazuje, že téměř všechny oběti byli starší dospělí, přičemž velkou část tvořili vojáci nebo bezpečnostní pracovníci, což sotva naznačuje politiku nevybíravého zabíjení:

Nyní se začaly objevovat důležité články, které shromažďují všechny tyto rozptýlené informace a skutečně naznačují, že mnoho nebo většina izraelských civilních úmrtí mohla nastat rukou jejich vlastních zmatených sil:

- [Rostoucí počet zpráv naznačuje, že izraelské síly jsou odpovědné za izraelské civilní a vojenské úmrtí po útoku 7. října](#) Anonymní přispěvatel • **MondoWeiss** • 22. října 2023 • 1 300 slov
- [Co se skutečně stalo 7. října?](#) Robert Inlakesh • **The Cradle** • 24. října 2023 • 2 500 slov
- [Svědectví ze 7. října odhalují, že izraelská armáda „ostřeluje“ izraelské občany tanky a raketami](#) Max Blumenthal • **The Grayzone** • 27. října 2023 • 3 500 slov

Blumenthalův popis představuje obzvláště zničující vyvrácení rozšířeného mediálního vyprávění a stojí za to jej dlouze a značně obsáhle citovat:

Izraelští piloti vrtulníků nakonec obviňovali chytrou taktiku Hamasu za jejich neschopnost rozlišovat mezi ozbrojenými militanty a izraelskými nebojovníky. „Armáda Hamasu, jak se ukázalo, záměrně ztížila práci pilotům vrtulníků a operátorům UAV,“ tvrdil Yedioth Aharanoth...

A tak, bez jakékoli zpravodajské informace nebo schopnosti rozlišovat mezi Palestinci a Izraelci, piloti rozpoutali zuřivou dělostřeleckou a raketovou palbu na izraelské oblasti pod sebou.

Fotografie následků bojů v kibucích jako Be’eri – a izraelského bombardování těchto komunit – ukazují trosky a ohořelé domy, které připomínají následky izraelských tankových a dělostřeleckých útoků uvnitř Gazy. Jak Tuval Escapa, bezpečnostní koordinátor v kibucu Be’eri, řekl Haaretzu, velitelé izraelské armády nařídili „ostřelovat domy jejich obyvatel, aby zlikvidovali teroristy spolu s rukojmími“.

Yasmin Poratová, návštěvnice hudebního festivalu Nova, která uprchla do kibucu Be’eri, řekla izraelskému rozhlasu, že když izraelské speciální jednotky dorazily, během boje „zlikvidovaly všechny, včetně rukojmích, protože došlo k velmi, velmi silné křížové palbě“.

„Po šílené křížové palbě,“ pokračovala Poratová, „byly do domu vystřeleny dva tankové granáty. Je to malý kibucový dům, nic velkého.“

Video zveřejněné telegramovým účtem Israel’s [South Responders](#) ukazuje těla Izraelců objevená pod troskami domu zničeného silným výbuchem výbušniny – pravděpodobně granátem z tanku. Pravicový list New York Post [přinesl zprávu](#) o podobném incidentu: o těle chlapce nalezeného spáleného pod troskami jeho domu v Be’eri.

Fenomén ohořelých mrtvol, kterým byly svázány ruce a kotníky a které byly nalezeny ve skupinách pod troskami zničených domů, také vyvolává otázky o „přátelské“ palbě tanků.

Yasmin Poratová, rukojmí, která přežila patovou situaci u Be'eri, popsala, jak militanti Hamasu svázali jejímu partnerovi ruce za zády. Poté, co se jeden militantní velitel vzdal a použil ji jako lidský štít k zajištění své bezpečnosti, spatřila svého partnera ležet na zemi, stále naživu. Uvedla, že izraelské bezpečnostní síly „nepochybně“ zabily jeho a další rukojmí, když zahájily palbu na zbývající militanty uvnitř, včetně střel z tanků.

Izraelské bezpečnostní síly také zahájily palbu na prchající Izraelce, které si spletly s ozbrojenci z Hamásu. Obyvatelka Aškelonu jménem Danielle Rachielová popsala, že byla málem zabita poté, co utekla z hudebního festivalu Nova, když na něj zaútočili ozbrojenci z Gazy.

“Když jsme dorazili ke kruhovému objezdu [u kibucu], viděli jsme izraelské bezpečnostní síly!” vzpomínala Rachielová. “Drželi jsme hlavy skloněné [protože] jsme automaticky věděli, že nás budou podezřívat, v malém otlučeném autě... ze stejného směru, odkud přijížděli teroristé. Naše síly po nás začaly střílet!”

“Když na nás naše síly střílely, naše okna se rozbila,” pokračovala. Teprve když zakřičeli hebrejsky: „My jsme Izraelci!“, střelba ustala a byli odvedeni do bezpečí.

Mezi nejděsivějšími [videi](#) z následků 7. října, zveřejněnými také na telegramovém účtu South Responders, je vidět auto plné ohořelých mrtvol u vchodu do kibucu Be'eri. Izraelská vláda vylicila tyto oběti jako izraelské oběti sadistického násilí Hamasu. Roztavená ocelová karoserie a zhroucená střecha vozu a zcela ohořelé mrtvolky uvnitř však svědčí o přímém zásahu střelou Hellfire.

Většina bojovníků Hamásu nosila pouze pušky a další ruční zbraně, takže Blumenthal přesvědčivě tvrdí, že odporné fotografie ohořelých mrtvol a zničených domů, které ukazovala izraelská vláda, byly téměř jistě výsledkem „přátelské palby“ z izraelských tanků a útočných helikoptér Apache.

Je ironií, že fotografie zvěstev údajných obětí Hamasu poskytnuté izraelským velvyslancem při OSN Giladem Erdanem byly zjevně fotografie bojovníků Hamasu zabitých izraelskou armádou.

Tato základní fakta byla také efektivně shrnuta v tomto krátkém videu na Twitteru:

This is how the Israeli propaganda machine works. pic.twitter.com/Fx055wS372

— Quds News Network (@QudsNen) [October 29, 2023](#)

Zdá se tedy, že naprostá neschopnost, kterou projevila izraelská vláda při prvotní obraně své země před útokem Hamásu, odpovídá podobné neschopnosti při následném protiútoku. Ale extrémní mediální sevření, kterému se těší zastánci Izraele, snižuje pravděpodobnost, že se tato důležitá fakta stanou široce známými.

Blumenthal také zdůraznil roli notoricky známé izraelské „Hannibalovy směrnice“, která vyžaduje, aby izraelští zajatci byli buď zabiti, nebo zachráněni, aby se zabránilo jejich použití jako vyjednávacích trumfů:

K poslednímu [potvrzenému použití Hannibalovy směrnice](#) došlo 1. srpna 2014 v Rafahu v Gaze, kdy bojovníci Hamásu zajali izraelského důstojníka, plukovníka Hadara Goldina, což přimělo armádu k vypuštění více než [2000 bomb, raket a granátů](#) na oblast a zabila vojáka spolu s více než 100

palestinskými civilisty.

Vzhledem k této oficiální politice je docela možné, že alespoň někteří z izraelských civilistů, kteří zemřeli, byli ve skutečnosti zamýšlenými oběťmi mnoha střel a granátů vypálených do domů, kde je držel militantní Hamás.

Několik převážně starších izraelských zajatců bylo nyní propuštěno z Gazy jako gesto dobré vůle a jejich zprávy poskytují zajímavý kontrast k vyprávění proizraelských médií vykreslujících bojovníky Hamásu jako kruté, krvežíznivé teroristy. Místo toho, jak vysvětlila 85letá Yocheved Lifshitz v [rozšířeném rozhovoru](#) v pořadu *Democracy Now!* od Amy Goodmanové, ozbrojenci zacházeli se svými vězni docela dobře.

Je zřejmé, že fakta o situaci jsou na obou stranách poněkud nejednoznačná. Ale na základě důkazů se domnívám, že realita se méně shoduje s vyprávěním jednotně vysílaným napříč všemi západními mainstreamovými médii (spíše s jeho polárním opakem).

Během minulého týdne se také objevily další informace týkající se obrovské exploze ze 17. října, která otřásla areálem největší křesťanské nemocnice v Gaze, zabila obrovské množství nevinných civilistů, kteří se tam ukrývali, a vyvolala tak obrovské pobouření ve většině světa, zejména mezi téměř dvěma miliardami muslimů.

Jak jsem [již dříve zdůraznil](#), oficiální izraelský mluvčí [si rychle připsal zásluhy za útok na nemocnici](#), o kterém se chlubil, že zabil několik militantů Hamásu, ale poté, co se začaly šířit zprávy o obrovském počtu obětí mezi civilisty, rychle svůj Tweet smazal.

Izraelci a jejich američtí patroni [nakonec prohlásili](#), že za zkázu byla zodpovědná bludná palestinská raketa, a toto tvrzení bylo důvěřivě přijato téměř všemi americkými mainstreamovými médii, včetně New York Times, a *poté* to zopakoval náš [zmatený prezident Joseph Biden z Oválné pracovny](#).

Důkazy o izraelské vině se však zdály zdrcující, [jak přiznal místní novinář BBC](#), který o tomto příběhu informoval. Mohutný rozsah výbuchu se zcela nepodobal ničemu, co vyprodukovaly malé podomácku vyrobené rakety nalezené v palestinských arzenálech, a zvuk dopadající střely se zdál totožný se zvukem pokročilé [izraelské munice](#).

Izraelci přiznali [dva předchozí bombové útoky na stejnou křesťanskou nemocnici](#) a jen o pár dní později [zasáhl izraelský nálet nejstarší křesťanský kostel v Gaze](#) a zabil mnoho civilistů, včetně několika příbuzných bývalého amerického kongresmana Justina Amaše.

Bývalý analytik CIA Larry Johnson má značné vojenské zkušenosti a všechny tyto skutečnosti ho vedly [k pevnému závěru](#), že za ničivé ztráty na životech je odpovědný Izrael.

Konečně, před několika dny, tým sedmi reportérů a videoanalytiků *New York Times* [dospěl k závěru](#), že opačné video s důkazy, které široce citovali izraelští a američtí úředníci za účelem osvobození Izraele, bylo v podstatě podvodné:

Video ukazuje projektil, který proletěl temnou oblohou nad Gazou a explodoval ve vzduchu. O několik sekund později je na zemi vidět další výbuch.

Záběry se staly široce citovaným důkazem, když izraelští a američtí představitelé uvedli případ, že

vadná palestinská raketa selhala na obloze, spadla na zem a způsobila smrtící explozi v arabské nemocnici Al-Ahli ve městě Gaza.

Ale podrobná vizuální analýza The New York Times došla k závěru, že videoklip – pořízený z televizní kamery Al Jazeera živě vysílaný v noci 17. října – ukazuje něco jiného. Střela viděná na videu s největší pravděpodobností není příčinou výbuchu v nemocnici. Ve skutečnosti explodovala na obloze asi dvě míle daleko, jak zjistil The Times, a nesouvisí to s bojem, který se tu noc odehrál na hranici mezi Izraelem a pásmem Gazy.

Tento závěr pouze potvrdil podezření, která dříve vyjádřila sloupkařka NYT Michelle Goldbergová, [která poznamenala](#), že Izrael v průběhu let notoricky lhal o mnoha mnohem menších zvěrstvech.

Držitel Pulitzerovy ceny Chris Hedges, který strávil patnáct let v Times, včetně funkce šéfa blízkovýchodního úřadu, odsoudil v článku [„izraelskou kulturu klamu“](#) a tato nová informace zcela potvrdila jeho tvrdý verdikt.

Válečná mlha přirozeně vyvolává na všech stranách velký zmatek a původní zpráva o 500 palestinských mrtvých při bombardování křesťanské nemocnice mohla být značně přehnaná, přičemž americká rozvědka nyní tvrdí, že skutečný počet byl pravděpodobně mezi 100 až 300.

Ale bez ohledu na to, oběti tohoto jediného incidentu jsou jen střípkem z obrovského počtu civilistů zabitých mnoha tisíci izraelskými bombami a střelami, které nedávno dopadly na dva miliony bezbranných obyvatel této hustě osídlené městské oblasti. Situaci jen zhoršila izraelská blokáda potravin, vody a paliva a zničení internetových služeb.

Přestože Izrael zmobilizoval statisíce záložníků, vláda se velmi zdráhala riskovat těžké ztráty tím, že je pošle do nebezpečného pozemního boje proti dobře opevněným bojovníkům Hamásu. Místo toho se rozhodla potrestat obyvatelstvo Gazy brutálními leteckými útoky, podle některých odhadů již zničila téměř polovinu všech domů.

Před několika dny ministerstvo zdravotnictví Gazy oznámilo, [že](#) již bylo zabito přes 7 000 civilistů, včetně více než 2 600 dětí, přičemž mnohem více těl je stále pohřbeno pod troskami zničených budov. Izraelské bombardování od té doby značně zesílilo, takže současné číslo obětí musí být jistě mnohem vyšší.

To jsou velká čísla, pravděpodobně větší než [celkový počet ukrajinských civilistů zabitých během dvaceti měsíců](#) těžkých bojů v té druhé válce, a za pouhé tři týdny útoků na Gazu zemřelo mnoho, mnohonásobně více dětí.

Ačkoli se americká elektronická média obecně vyhýbala vysílání široce rozšířených obrázků mrtvých palestinských dětí vytahovaných z trosk jejich zříčených domovů, zbytek světa to sleduje s rostoucím hněvem a možná osudovými politickými důsledky.

Navzdory tomu, že západní propaganda tvrdí opak, na Ukrajině nedošlo k žádným nevybíravým a nerozlišujícím ruským bombovým útokům nebo raketovým útokům na hlavní centra civilního obyvatelstva, zatímco právě to bylo základem izraelské vojenské kampaně. A groteskní pokrytectví Západu ohledně těchto dvou samostatných konfliktů jen stěží uniklo mezinárodní pozornosti.

Mnoho ostrých kritiků Izraele vzneslo obvinění z „genocidy“ a já jsem byl vždy extrémně znepokojen stále nafoukanějším používáním tohoto významného termínu. Ale podle [přísně technické definice](#), kterou původně vymysleli židovští propagandisté vůči nacistickému Německu, by bezohledné zabíjení tak velkého počtu palestinských civilistů a vyhánění milionu z nich pryč z jejich domovů

mohlo být skutečně tak kvalifikováno, a rozhodně v mnohem větší míře než údajná „genocida“ spáchaná proti čínským Ujgurům.

O tomto posledním bodě jsem viděl velmi výmluvný tweet zobrazující vedle sebe obrázky neposkvrněných věží a moderních budov ujgurských měst vedle vybombardovaných sutin Gazy, a který kladl otázku: „Co je skutečná genocida“

Útok Hamásu pravděpodobně nezabil více než několik desítek izraelských dětí a od té doby izraelské bomby zabily stokrát více dětí z Gazy a bombardování jen zesílilo.

Podle tradičního judaismu [mají židovské životy nekonečnou hodnotu, ale životy nežidů vůbec žádnou](#), což možná pomáhá vysvětlit pocit naprostého rozhořčení ze strany izraelských vůdců a také naprosto nepřiměřený charakter odvetných opatření jejich země. Jak jsem zdůraznil ve svých minulých článcích, ačkoli většina současných Židů – a většina Izraelců – jsou sekulární, musíme mít na paměti, že náboženské principy trvající tisíc nebo dva tisíce let mohou hluboce proniknout do kulturních tradic, i když většina současných jedinců si je přímo neuvědomuje.

Nicméně, ať už je termín „genocida“ vhodný nebo je namístě, pojem „válečné zločiny“ se zdá mnohem pevněji zakotven v mezinárodním právu, a přestože nejsem v takové judikatuře odborníkem, zdá se mi, že pokud by tyto zásady byly použity spravedlivým a nestranným způsobem, většina izraelského politického a vojenského vedení by jistě čelila šibenici.

Ze všech těchto důvodů byl geopolitický dopad posledních tří týdnů obrovský.

Před útokem Hamásu svět, včetně téměř všech arabských zemí, stále více ignoroval neutěšenou situaci Palestinců. Nyní však skupina 22 arabských zemí podpořila rezoluci OSN vyzývající k okamžitému příměří v bojích mezi Izraelem a Hamásem a navzdory silnému odporu USA a Izraele zvítězila ve [Valném shromáždění](#) s drtivým rozdílem 120:14. Téměř všichni naši hlavní spojenci v Evropě i jinde se zdrželi hlasování a zhruba polovina nesouhlasících hlasů pochází z malých států, jako jsou Fidži, Tonga a Papua Nová Guinea.

Ačkoli generální tajemník OSN Antonio Guterres veřejně odsoudil útoky Hamásu na Izrael, poznamenal také, že „se nestaly ve vzduchoprázdnu“ a pouze tento nepatrný náznak nestrannosti vedl izraelského velvyslance při OSN k hlasitému obvinění z „ospravedlňování terorismu“ a [požadoval jeho okamžitou rezignaci](#).

Čína je největším obchodním partnerem Izraele, ale [také se dostala pod tvrdý útok](#) za nedostatečnou podporu Izraele, což vyvolalo [ostrou reakci](#) bývalého šéfredaktora *Global Times*, který odsoudil židovský stát za jeho „arogantní postoj“.

Podle *New York Times* [došlo k nárůstu „antisemitismu“](#) v čínských sociálních a státních médiích, přičemž někteří popisují chování Izraele jako chování teroristického státu, který se neliší od chování nacistů.

Až donedávna mělo Rusko dobré vztahy s Izraelem a snažilo se zůstat v současném konfliktu [relativně neutrální](#), zatímco podporovalo příměří a stavělo se proti hladovění a vyvražďování palestinských civilistů Izraelem. Tento přístup ale vyvolal gigantické pobouření u vedoucí osobnosti izraelské vládnoucí strany Likud, která v *KremlinTV* rozzlobeně prohlásila, že po zničení Hamásu bude další na seznamu odvěta proti jaderně vyzbrojenému Rusku.

Turci tvoří největší kontingent NATO a prezident Recep Erdogan před několika dny prohlásil za jáso tu svého parlamentu, že Hamas není teroristická organizace, ale národně osvobozenécké hnutí palestinského lidu, a odsoudil izraelské útoky proti civilistům v Gaze; později na masivním propalestinském veřejném shromáždění odsoudil Izrael jako „válečného zločince“.

Plukovník Douglas Macgregor a další se domnívají, že Erdogan pokládá základ pro možnou vojenskou intervenci proti Izraeli, která by jej mohla přivést do přímého konfliktu s Amerikou a zjevně by znamenala konec NATO.

Před několika dny jsem udělal podcastový rozhovor, ve kterém jsem otevřeně diskutoval o různých aspektech současného konfliktu, jeho původu a vážných nebezpečích mnohem širší války, kterou by mohl vyvolat.

Podle *New York Times* vyvolalo obrovské množství civilních úmrtí hlášených v Gaze [určité popírání a nedůvěru](#) ze strany prezidenta Bidena a jeho poradců, což vedlo k okamžité reakci představitelů Gazy:

Ministerstvo zdravotnictví řízené Hamasem v Gaze zveřejnilo seznam 6 747 lidí, o nichž uvedlo, že byli zabití při neúnavném bombardování palestinského území Izraelem v odvetě za útok vedený Hamasem 7. října, který v Izraeli zabil více než 1 400 lidí.

Zveřejnění dokumentu ve čtvrtek večer posloužilo jako ostrá odpověď na komentáře prezidenta Bidena před novináři v Bílém domě o den dříve, když řekl, že „nedůvěřuje číslu, které [Palestinci používají](#)“.

Seznam obsahuje jméno, věk, pohlaví a identifikační číslo každé zabitě osoby, včetně 2 665 dětí. Ministerstvo uvedlo, že neuvedlo dalších 281 lidí, kteří byli zabití, protože jejich těla nebylo možné identifikovat, takže celkový počet je 7028.

Ale čtení tohoto příběhu ve čtvrtečních novinách vyvolalo v mé mysli několik zajímavých otázek. Zbídačená Gaza je pod těžkým bombardováním, většina jejích vládních úřadů je zničena a mnoho jejích zdravotnických pracovníků zabito. Přesto se zdá, že udržuje velmi podrobné a včasné záznamy o mnoha tisících mrtvých, ke kterým došlo uprostřed ruin a trosek.

Mezitím všechna média na světě jednotně informovala, že při útoku Hamásu zemřelo asi 1400 Izraelců, ale ani po více než **třech týdnech** izraelská vláda stále neposkytla úplný seznam obětí.

Pokud mohu říci, *Haaretz* zveřejnil nejúplnější seznam 19. října, ale obsahoval pouze asi 900 jmen. Je docela snadné pochopit, proč může trvat několik dní, než budou identifikována těla, shromážděny informace a oznámení příbuzní. Ale **tři týdny**?! Jak obtížné může být pouhé zveřejnění seznamu

jmen?

Proto mám stále více podezření, že ostatní izraelské oběti ve skutečnosti neexistují.

Izraelská vláda možná osedlala tygra. Protože byli nekompetentní a nečestní, možná byli zpočátku zmatení nebo přehnali čísla, pak se cítili příliš trapně, než aby to uznali. Ale každým dnem se jejich situace zhoršuje.

Už vážně poškodili svou důvěryhodnost tím podvodem „40 státých nemluvňat“ a všemi těmi falešnými důkazy naznačujícími, že Palestinci zničili svou vlastní křesťanskou nemocnici. Pokud by se nakonec ukázalo, že více než jedna třetina izraelských obětí byla skutečně smyšlená, mohla by je nakonec povolát k odpovědnosti i totálně zkorumpovaná západní mainstreamová média.

ZPRACOVAL: Janinna/Pokec24

[ZDROJ](#)